

Der foregår således en hel del for at fremme integrationen af etniske minoriteter på arbejdsmarkedet, og i lyset af de mange initiativer finder jeg ikke, at der er behov for yderligere centrale initiativer. Jeg vil stiltfærdigt, men venligt sige, at jeg mener faktisk, at regeringens initiativer og ikke mindst initiativet med præsentationen af handlingsplanen i går på mange måder overhaler forslagsstillernes intentioner, såvel venstre som højre om.

Om etnisk ligestilling i kontrakter med det offentlige vil jeg sige, at som et led i finanslovaftalen for 1999 blev der i Erhvervsministeriet nedsat et udvalg, der skulle undersøge mulighederne for at anvende sociale klausuler i forbindelse med offentlige udbud med henblik på at skabe flere job på særlige vilkår. Udvalget skulle endvidere komme med forslag til, hvordan klausuler om etnisk ligestilling kan anvendes ved udbud, og der blev nedsat en følgegruppe til udvalget med deltagelse af repræsentanter for Rådet for Etniske Minoriteter, Nævnet for Etnisk Ligestilling og Dokumentations- & Rådgivningscentret om Racediskrimination.

Udvalget har den 20. januar afgivet sin rapport, hvoraf det fremgår, at aftalevilkår om etnisk ligestilling kan udformes på flere forskellige måder og kan variere fra betingelser om afgivelse af hensigtserklæringer til mere direkte bindende forpligtelser for virksomhederne. Udvalget kan pege på følgende eksempler på aftalevilkår om fremme af etnisk ligestilling, idet det dog skal understreges, at mange andre versioner er tænkelige:

»Vilkår om, at tilbudsgivere i forbindelse med afgivelse af tilbud skal tilkendegive, at virksomheden i forbindelse med udførelsen af den konkrete opgave har eller vil indføre en politik, evt. en skriftligt formuleret politik, med henblik på ligestilling af personer med forskellig etnisk oprindelse i forbindelse med ansættelse, afskedigelse, forflyttelse, uddannelse, fremmelse eller med hensyn til løn- og arbejdsvilkår. Det vil være naturligt, at ordregiveren selv har en skriftligt formuleret personalepolitik, hvis der skal stilles krav til leverandøren om at have en sådan.«

Som det fremgår af rapporten, er der således allerede med det nuværende retsgrundlag mulighed for at stille krav om etnisk ligestilling i forbindelse med det offentlige udbud.

Etnisk ligestilling og diskrimination af personer med en anden etnisk baggrund end dansk

har i den seneste tid haft det danske samfunds store bevågenhed. Beslutningsforslaget er et glimrende eksempel herpå.

Jeg mener imidlertid, at mit indlæg dokumenterer, at vi i regeringen med den række initiativer, der er iværksat på området, er opmærksomme på, at der kræves en særlig indsats. De initiativer, der allerede er iværksat, skal have lov til at virke, før regeringen kan tilslutte sig nye forslag. Det ville være direkte uhenigtsmæssigt at gribe ind i den proces, der nu er i gang, på den måde, der er lagt op til i beslutningsforslaget, og regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Starten på ministerens tale var egentlig efter min opfattelse god, idet man afviste beslutningsforslaget, som jo er et forslag, der i bund og grund går ud på en forskelsbehandling.

Det, der så bekymrer mig lidt, og som fik mig herop, er, at ministeren til sidst talte om, at med det, regeringen lagde på bordet i går, nemlig kataloget »Bedre integration – en samlet handlingsplan«, mener man faktisk, at man har overhalet beslutningsforslaget. Det vil sige, at ministeren erkender heroppe fra talerstolen, at man ønsker denne forskelsbehandling med hensyn til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Jeg vil også gøre ministeren bekendt med bl.a. tv i går, hvor en person, som i øvrigt havde en anden etnisk baggrund, udtalte, at han ingen problemer havde haft med at komme ind på arbejdsmarkedet. Det, det i bund og grund handlede om, var, at man levede sig ind i kulturen og på forhånd ønskede at tilpasse sig samfundet og lære det danske sprog. Det var nok, og han havde et fremragende arbejde.

Det er bekymrende, at regeringen mener, at den overhaler beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det ville være synd at sige, at det kommer bag på mig, at Dansk Folkeparti benytter lejligheden til at polemisere på baggrund af de ganske fornuftige intentioner, der ligger i det beslutningsforslag, forslagsstillerne har fremsat.

Det fremgik klart og tydeligt af mit indlæg, at vi i høj grad sympatiserer med forslagsstillerens intentioner, men i virkeligheden mener, at beslutningsforslaget er blevet overhalet af virkelighedens udvikling. Jeg understregede, at